

Sygn. akt I CSK 722/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku L. P., A. P., D. F. i J. P.

przy uczestnictwie C. P., X. P., G. S., A. K., B. K., S. B., J. W., J. C., L. D., Ł. D., S. S. i Z. S.

o ustanowienie drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki G. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 31 maja 2016 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca podniosła zarzut, że postępowanie dotknięte było nieważnością, jak również powołała się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Po pierwsze, zdaniem skarżącej w sprawie wystąpiła przyczyna nieważności postępowania z art. 379 pkt 5 k.p.c. przez pozbawienie uczestnika J. W., jako następcy prawnego po Z. W., możliwości obrony swych praw. Podniesienie tego zarzutu wymaga rozważenia, czy w trakcie postępowania naruszono konkretną normę procesową, czy stwierdzone uchybienie wywarło negatywny wpływ na możliwość działania uczestnika w postępowaniu, jak również czy uczestnik mógł podjąć obronę praw przed zakończeniem postępowania w danej instancji. Analiza akt sprawy nie pozostawia wątpliwości, że wskazany uczestnik miał możliwość podjęcia obrony swych praw i podejmował określone działania.

Po drugie, jak zostało wyjaśnione w judykaturze Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ

na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ., z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ. i z dnia 13 marca 2017 r., I CSK 596/16, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

jw

l.n